

στοιγένων χαιρετίζεται διὰ κανονιοβολισμῶν. Τὰ λάβαρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Πάπα κυματίζουν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Ἁγίου Ἀγγέλου. Καρδινάλιοι, ἐπίσκοποι, καὶ πάντες οἱ ἐν τέλει, οἱ πρὸς τὴν Ἁγίαν Ἐδραν συνδεδεμένοι καὶ οἱ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος διευθύνονται ἐντὸς ὀχημάτων τελετῆς εἰς τὸν Ἅγιον Πέτρον, ἀκολουθούμενοι ὑπὸ πλήθους λαοῦ, μεθ' οὗ ἀναμινγνύονται χιλιάδες ξένων.

Περὶ ὥραν ἐνάτην οἱ κώδωνες ἀναγγέλλουσι τὴν ἀφίξιν τοῦ Πάπα, ὅστις ἀπέρχεται εἰς τὸν ναὸν συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς ἀκολουθίας του, ἀπαστραπτούσης ἐκ τῆς μετάρξης, τοῦ βελούδου, τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν πολυτίμων λίθων. Ἡ πομπικὴ ἀκολουθία σταματᾷ πρὸς στιγμὴν πρὸ τοῦ παρεκκλησίου τῆς Ἀγίας Θυσίας, μεθ' ὃ ἐπαναλαμβάνει τὴν πορείαν της πρὸς τὸν κύριον βωμόν, καὶ ἄρχεται ἡ ἱερουργία.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ Πάπας ἐπανακάμπτει εἰς τὰ δώματα αὐτοῦ, οἱ καρδινάλιοι ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰ οἰκήματά των, καὶ ὁ ὄχλος διασκορπίζεται, καὶ ἐν ἐκάστη οἰκίᾳ ἡ τράπεζα ἐκ νέου μεγαλοπρεπῶς ἐσκευασμένη ἀναμένει τὴν οἰκογένειαν.

Ε'.

Ἐν Νορβηγίᾳ

Τὸ κυριαρχοῦν αἶσθημα κατὰ τὴν προσέγγισιν τῆς μεγάλης ἐορτῆς εἶνε τὸ τῆς προθύμου καὶ πατριαρχικῆς φιλοξενίας. Οἱ ἔχοντες δίδουσιν εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας, ὅπως ἅπαντες ἀνεξαιρέτως μετάρχωσι τῆς γενικῆς χαρᾶς. Τὰ Χριστογεννα ἐν Νορβηγίᾳ εἶνε πλέον ἢ οἰκογενειακὴ ἐορτὴ, εἶνε ἐορτὴ ὁλοκληρίου τοῦ ἔθνους. Ἡ μέριμνα τῶν Νορβηγῶν ἐκτείνεται καὶ μετὰ τῶν ζώων κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην.

Πρὸς τροφήν τῶν πτηνῶν ἀναρτῶσι σπόρους ὅπουδήποτε νομίζουσι καταλληλὸν τὴν θέσιν. Ἄλλοτε παρουσιάζον εἰς τὰς ἀγελάδας τὴν τροφήν των λέγοντες: — Νὰ κοιμᾶσαι καλὰ καὶ νὰ δουλεύης καλὰ!

Μετὰ τὰς ἐξαιρετικὰς φροντίδας αἵτινες ἐλάμβανοντο κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην περὶ ἐκλεκτῆς καὶ ἀφθόνου τροφῆς τῶν ζώων, ἤρχετο καὶ ἡ σειρὰ τῶν ἀνθρώπων. Αἱ γυναῖκες ἡτοιμάζον ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸν πολτόν. Οἱ ἄνδρες, πατὴρ καὶ τέκνα ἐπέστρεφον εἰς τὴν οἰκίαν, ἀπέθετον τὰ ὅπλα των, ἅτινα πλειστάκις εἶχον ἐκκενώσει διὰ νὰ τρομάξωσι τὰ στοιχεῖα, τὰς μαγίσσας, καὶ πάντα τὰ κακοποιὰ πνεύματα, καὶ ἤρχιζαν σιωπηλῶς τὸ γεῦμα. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ἀπηγορεύετο τὸ πτάρνισμα, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἦτο κακὸς οἰωνός· τὸ πτάρνισμα τοῦ πρεσβυτέρου τὴν ἡλικίαν προεσήμαινε τὸν ἐντὸς τοῦ ἔτους θάνατον τοῦ νεωτέρου, ἐκτὸς ἂν ἐπρο-

λάμβανε νὰ κραυγᾷ ταχέως εἰς τῶν συνδαιτημόνων: «Θεὸς φυλάχῃ!»

Τὴν ἐσπέραν πρὸ τοῦ κατακλιθῶσιν, ἡ οἰκοδέσποινα ἔρριπτεν ἄλας ἐπὶ τῆς τέφρας τῆς ἐστίας. Καὶ τὴν ἐπαύριον πάντες συνηθορίζοντο, ὄρθρου βαθέος, εἰς τὸν σταῦλον, ἐνθα ἐδαψίλευον εὐχὰς εἰς τὰ ζῶα, ἐνῷ αἱ γυναῖκες διένεμον εἰς αὐτὰ τὴν τροφήν. Μεθ' ὃ ὁ πατὴρ ἐξῆγε ξιφίδιον καὶ κατέφερε δι' αὐτοῦ σταυροειδὲς κτύπημα ἐπὶ τῆς ράχews ἐκάστου τῶν κτηνῶν. Πάντα ταῦτα ἐτελοῦντο σοβαρότατα, μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος καὶ ἐν ἄκρᾳ σιωπῇ, καθ' ὅτι τοιοῦτοτρόπως ἐξησφαλίζετο ἡ εὐεξία τῶν κτηνῶν διαρκούντος τοῦ ἔτους.

Περὶ τὸν νὰ προθέσωμεν ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν πᾶσα οἰκογένεια, πτωχὴ ἢ πλουσία συνάγεται περὶ τὸ δένδρον τῶν Χριστογεννῶν, κατάφυτον, χρυσοποικιλτον, καὶ πλήρες δώρων καὶ γλυκισμάτων. Τὸ δένδρον κατέχει σήμερον τὴν πρώτην θέσιν ἐν ταῖς ἀπολαύσεσι τῆς παιδικῆς ἡλικίας παρὰ τὰ χαρίσματα ἅτινα φέρει ἡ πρώτη τοῦ ἔτους.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗΝ

«ΑΡΗΝ»

(Ὑπὸ Camille Flammarion)

Ὑπὸ φυσικὴν ἔποψιν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ Ἀστρονομία ἔκαμε τοιαύτας κολοσσιαίας προόδους, ὅποιες πρὸ 25 ἐτῶν μόλις ἠδύνατό τις νὰ ὀνειρευθῇ. Ἰδίως ἐγένοντο ἀνακαλύψεις ἐπὶ τοῦ πλανήτου Ἀρεως, ὅστις ἂν καὶ διατελῇ ἡμῖν ἐντελῶς ἄγνωστος ὑπὸ πολλὰς ἐσώψεις, ἔχει μεγάλην ὁμοιότητα μετὰ τῆς ἡμετέρας σφαίρας. Τὸ ἔτος εἰς τὸν πλανήτην «Ἀρην» ἔχει 668 ἡμέρας· αἱ ὥραι τοῦ ἔτους εἶνε κεχωρισμέναι ἀλλήλων ὥς καὶ αἱ ἡμέραι, πλὴν ἡ διάρκεια αὐτῶν εἶνε διπλασία τῶν τοῦ ἡμετέρου πλανήτου, δηλαδὴ τὸ ἔαρ ἔχει 191 ἡμέρας, τὸ θέρος 181, τὸ φθινόπωρον 149 καὶ ὁ χειμὼν 147.

Ἡ κατάστασις τῆς ἀτμοσφαίρας εἶνε ὁμοία πρὸς τὴν ἀτμοσφαιρικὴν κατάστασιν τῆς γῆς.

Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ Ἀρεως παρουσιάζει τὴν μᾶλλον ἀξιοπεριεργον εἰκόνα, ἣν ἡμεῖς οἱ κάτοικοι τῆς γῆς μόλις δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν· διακρίνονται ἐπ' αὐτοῦ διάφοροι ἥπειροι, θάλασσα μετὰ παραλίων, νῆσοι, χερσόνησοι, πορθμοί, ἀκρωτήρια, λιμένες καὶ ἐν γένει παρατηρεῖται ἐν αὐτῷ τὸ αὐτὸ ἐξωτερικὸν σχῆμα μετὰ τῆς γῆς.

Ἡ ὥψις τῆς ἐπιφανείας τοῦ πλανήτου τούτου παρουσιάζει ἀναντιρρήτως ἀσυνήθες τι, ὅσῳ δὲ μᾶλλον ἀσχολεῖται τις περὶ τούτου τοσούτον αὐξάνει ὁ θαυμασμός ὃν αἰσθάνεται ἐρευνῶν καὶ

ἐξετάζων τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Ὑπάρχουσι στίγματα ζωηροῦ χρώματος, ἅτινα φαίνεται ὅτι εἶνε στερεά· εἰς διάφορα δὲ μέρη φαίνεται ἡ στερεὰ αὕτη κεκαλυμμένη ὑπὸ χιόνος.

Αἱ γινώμαι τῶν ἀστρονόμων ταυτίζονται ὡς πρὸς τὰ στίγματα ταῦτα ἅτινα παραδέχονται ὅτι ἔχουσι τὸ χρῶμα τοῦ σίτου· ὁμοφώνως δὲ ἀποδέχονται ὅτι δὲν δύναται νὰ εἶνε ἄλλο τι εἰμὴ στερεά. Τὸ μᾶλλον θαυμαστὸν εἶνε τὸ σχῆμα τῆς θαλάσσης καὶ τὰ διάφορα σχήματα τὰ παριστῶντα διώρυγας, ὡς ὀνομάζουσιν αὐτάς, αἵτινες εἶνε εὐθεῖαι καὶ χρησιμεύουσιν ὅπως ἐνώσωσι τὴν μίαν θάλασσαν μετὰ τῆς ἄλλης. Κατὰ τὸ ἔτος 1882 ὁ Schiaparelli ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Μιλάνου παρετήρησε τὰ ἐξῆς: Ἐπὶ τοῦ Πλανήτου Ἄρεως διασχίζουσι τὴν στερεάν γραμμαί τινες σκοτεινοῦ χρώματος, ἃς ὠνόμασαν διώρυγας (Kanale), ἃν καὶ ἀκριβῶς δὲν γνωρίζομεν ἔτι τί θέλουν νὰ παραστήσουν. Τοιαῦται διώρυγες ἐγένοντο ἡμῖν γνωσταὶ ὑπὸ διαφόρων ἀστρονόμων ὡς λ.χ. ὑπὸ τοῦ Dawes κατὰ τὸ ἔτος 1864. Περὶ αὐτοῦ ἡσχολήθη ἰδίως ὁ Schiaparelli ἀπὸ τοῦ ἔτους 1867, καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1879 ὑπέδειξε πλεον τῶν ἐξήκοντα. Αἱ γραμμαὶ αὗται λαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν των ἀπὸ τινος σκοτεινοῦ σημείου ὅπερ ἡμεῖς ὡς θάλασσαν ἀναγνωρίζομεν. Ἡ θέσις αὐτῶν εἶνε σταθερὰ καὶ ἀμετάτρεπτος· τουλάχιστον τοῦτο ἐξήγαγον ἐκ τῶν παρατηρήσεών μου κατὰ τὸ διάστημα τῶν $4\frac{1}{2}$ ἐτῶν· ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως δὲν ἦσαν πάντοτε ὅμοιαι καὶ ὁραταί. Πόθεν πηγάζει τὸ τελευταῖον; Ἐπὶ τῶν βάσεων τῶν σημεινῶν γνώσεων ἡμῶν δὲν δυνάμεθα νὰ δρίσωμεν τοῦτο.

Κατὰ τὸ ἔτος 1879 παρατηρήθη μέγας ἀριθμὸς τοιούτων διωρύγων αἵτινες κατὰ τὸ ἔτος 1877 δὲν ἦσαν εἰσέτι ὁραταί.

Κατὰ τὸ ἔτος 1882 παρατηρήθησαν ἅπασαι αἱ μέχρι τοῦδε ὁραταὶ καὶ ἐκτὸς τούτων καὶ τινες ἄλλαι νέαι παρουσιάσθησαν. Ἐνίοτε παρουσιάζονται καὶ σκοτειναὶ δυσδιάκριτοι γραμμαὶ, ἐνίοτε δέ, καθαρὰ καὶ τραχεῖαι ὡς χαρακταὶ· παρουσιάζονται δὲ αὗται ἄλλοτε εὐθεῖαι καὶ ἄλλοτε ὑπὸ γωνίαν, ἔχουσι δὲ πλάτος σχεδὸν 2 μοιρῶν κατὰ τὸν χρωματισμὸν ὁμοιάζουσι τὸ θαλάσσιον χρῶμα καθόλου ὅμως ἀνοικτότερον. Ἐκάστη τῶν διωρύγων κατ' ἀμφοτέρα τὰ ἄκρα χύνεται εἰς θάλασσαν ἢ εἰς ἐτέραν διώρυγα. Οὐδαμοῦ φαίνεται ὅτι αἱ διώρυγες αὗται ῥέουσιν εἰς τὴν ξηράν. Ἀλλὰ καὶ ἕτερον φαινόμενον παρουσιάζεται εἰς ὠρισμένην ὥραν τοῦ ἔτους· χωρίζονται ἢ μᾶλλον εἰπεῖν διπλασιάζονται αἱ τοιαῦται διώρυγες.

Πολλοὶ τῶν ἀστρονόμων ἠμφισβήτησαν τὴν ὑπαρξίν τῶν τοιούτων διωρύγων ἀποδίδοντες τοῦτο εἰς ἀπάτην προερχομένην ἐκ τῶν τηλεσκοπίων τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Μιλάνου. Πλεῖ-

στοι ἄλλοι ὅμως ἐξετάσαντες καὶ δι' ἄλλων τηλεσκοπίων βεβαιοῦσι τὴν πραγματικὴν ὑπαρξίν τῶν τοιούτων διωρύγων καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι ὑπάρχουσιν οὐχὶ μόνον διώρυγες, ἀλλὰ καὶ θάλασσαι καὶ λίμναι· ἄλλως δι' ἑλλειψιν ὕδατος πῶς ἡδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἀτμοσφαῖρα; Πῶς ἐσχηματίσθησαν αἱ διώρυγες αὗται; Διατί νὰ μὴ ἐκλάβωμεν αὐτάς ὡς ἔργον τῶν κατοίκων τοῦ Ἄρεως; Πῶς φύσις τυφλὴ ἐποίησε τοιαύτας εὐθυτάτας γεωμετρικὰς γραμμάς;

Αἱ διώρυγες αὗται ἔχουσι τὸ πλάτος σχεδὸν 100 χιλιομέτρων. Οὐδεὶς Σέσωστρις, οὐδεὶς Ναπολέων, οὐδεὶς Λεσσέψ ἡδύνατο νὰ ἀναλάβῃ τοιαύτας ἐργασίας. Ἴσως εἶνε ἔργα χρησιμοποίησεως πρὸς καλλιέργειαν τοῦ ἐδάφους πεποιημένα ὑπὸ εἰρηνικῶν πεπειραμένων καὶ ἐλευθέρων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας κατοίκων, οἵτινες ἴσως δὲν δαπανῶσιν οὔτε χρόνον οὔτε χρήματα πρὸς ἐνθάρρυνσιν τοῦ πολέμου. Ὅλα ταῦτα εἶνε πιθανότητες ἐκάστη δὲ θεωρία δύναται νὰ εἶνε δυνατὴ. Τὸ ἔργον τὸ ὑποτιθέμενον τῶν διωρύγων τούτων εἶνε πολὺ εὐκολώτερον νὰ γίνῃ εἰς τὸν Ἄρην παρὰ εἰς τὴν ἡμετέραν σφαῖραν, διότι κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τεμάχιον γῆς ζυγίζων 1000 χιλίῳγρ. ἤθελε ζυγίζει ἐπὶ τοῦ Ἄρεως 370 χιλίῳγρ. τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐλαφροῦς ἀτμοσφαίρας ἥτις ὑπάρχει ἐν τῷ Ἄρει. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἀστρονόμων, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους τούτου ἀπεδείχθη ὅτι σπουδαῖαι πλήμμυραι ἔλαβον χώραν ἐν τῷ Ἄρει.

Δύο σμικρόταται σελήναι στρέφονται περὶ τὸν Ἄρην μετὰ μυθώδους ταχύτητος· ἡ μικροτέρα αὐτῶν δὲν εἶνε μεγαλειτέρα τῆς πόλεως τῶν Παρισίων, χρειάζεται δὲ $7\frac{1}{2}$ ὥρας ὅπως κάμῃ τὸν κύκλον τοῦ πλανήτου Ἄρεως· ἡ δὲ ἄλλη μεγαλειτέρα χρειάζεται 30 ὥρας, ἐν ᾗ ἡ ἡμετέρα ὀκνηρὰ σελήνη, ὅπως διατρέξῃ τὴν ὠριμένην ὁδὸν αὐτῆς χρειάζεται 28 ἡμέρας.

Αἱ τοιαῦται ἀστρονομικαὶ ἀνακαλύψεις ἂν καὶ ἄοριστοι αἱ πλεῖστα μολαταῦτα δύνανται νὰ ἐγείρωσι τὰς σκέψεις ἡμῶν ὅτι ὅχι μόνον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ σφαίρᾳ ὑπάρχει ζωὴ καὶ κίνησις, ἀλλ' ὅτι καὶ πλεῖστα ἄλλα οὐράνια σώματα λειτουργοῦσιν ὡς ὁ ἡμέτερος πλανήτης εἰ καὶ ὑπὸ ἄλλους ὁρους παρὰ τοὺς παρ' ἡμῖν.

(Κατὰ μετάφρασιν Σοφίας Σχολιέμαν).

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος, ἥτοι ἐκείνου τὸ ὅποιον ὑπῆρξε καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον, δὲν εἶνε ἡ ἀνεύρεσις τῆς πραγματικότητος ἐν τῷ ὄνειρῳ;

Ὁ Θεὸς συγχωρεῖ, ὁ κόσμος λησμονεῖ, ἀλλὰ τὸ κακὸν μένει.